

ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ

до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 08.11.2001*

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 06.07.2010**

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 01.01.2011

Офіційний переклад.

Преамбула

Сторони цього Додаткового протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних, відкритої для підписання в Страсбурзі 28 січня 1981 року (далі - Конвенція),

будучи переконаними в тому, що органи нагляду, виконуючи свої функції в повній незалежності, є елементом ефективного захисту осіб у зв'язку з обробкою персональних даних;

беручи до уваги важливість обміну інформацією між народами;

беручи до уваги те, що зі зростанням обмінів персональними даними через національні кордони необхідно гарантувати ефективний захист прав людини та основоположних свобод, зокрема право на недоторканість приватного життя стосовно таких обмінів персональними даними;

домовилися про таке:

Стаття 1

Органи нагляду

1. Кожна Сторона передбачає один чи більше органів нагляду, відповідальних за забезпечення дотримання заходів, які передбачено її внутрішньодержавним правом і які втілюють принципи, викладені в главах II і III Конвенції та в цьому Протоколі.

2. а. Для цього зазначений вище орган нагляду має, зокрема, повноваження стосовно розслідування та втручання, а також право брати участь у судовому розгляді або повідомляти компетентним судовим органам про порушення положень внутрішньодержавного права, що втілюють принципи, викладені в пункті 1 статті 1 цього Протоколу.

б. Кожний орган нагляду в межах своєї компетенції після розгляду приймає рішення у зв'язку із заявами будь-якої особи стосовно захисту її прав та основоположних свобод стосовно обробки персональних даних.

3. Органи нагляду виконують свої функції в повній незалежності.

4. Ті рішення органів нагляду, які викликають скарги, можна оскаржувати в судах.

5. Відповідно до положень глави IV та без шкоди положенням статті 13 Конвенції органи нагляду співробітничать між собою настільки, наскільки це необхідно для виконання їхніх обов'язків, зокрема шляхом обміну будь-якою корисною інформацією.

Стаття 2

Транскордонні потоки персональних даних до користувача, який не підпадає під юрисдикцію Сторони Конвенції

1. Кожна Сторона передбачає, що передача персональних даних користувачу, що знаходиться під юрисдикцією Держави чи організації, яка не є Стороною Конвенції, може здійснюватися, тільки якщо така Держава чи організація забезпечує адекватний рівень захисту відповідної передачі даних.

2. Відступаючи від положень пункту 1 статті 2 цього Протоколу, кожна Сторона може дозволити передачу персональних даних:

а) якщо внутрішньодержавне право передбачає це у зв'язку з:

- специфічними інтересами суб'єкта даних або

- перевагою законних інтересів, зокрема важливих суспільних інтересів, або

б) якщо гарантії, що, зокрема, можуть впливати з договірних положень, надаються контролером, відповідальним за передачу, та визнаються як достатні компетентними органами відповідно до внутрішньодержавного права.

Стаття 3

Заключні положення

1. Сторони вважають положення статей 1 та 2 цього Протоколу додатковими статтями Конвенції, і всі положення Конвенції застосовуються відповідно.

2. Цей Протокол відкритий для підписання Державами, що підписали Конвенцію. Після приєднання до Конвенції на умовах, передбачених нею, Держави - члени Європейських Співтовариств можуть підписати цей Протокол. Цей Протокол підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Сторона, яка підписала цей Протокол, не може його ратифікувати, прийняти або схвалити, якщо вона раніше чи одночасно не ратифікувала, прийняла, схвалила Конвенції чи не приєдналася до неї. Ратифікаційні грамоти, документи про прийняття, затвердження чи приєднання до цього Протоколу передаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

3. а. Цей Протокол набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, коли п'ять Держав, що підписали його, висловили свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу відповідно до положень пункту 2 статті 3.

б. Для будь-якої Держави, що підписала цей Протокол, і згодом висловила свою згоду на обов'язковість для неї цього Протоколу, він набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати передачі на зберігання ратифікаційної грамоти, документа про прийняття або затвердження.

4. а. Після набуття чинності цим Протоколом будь-яка Держава, що приєдналася до Конвенції, може також приєднатися до Протоколу.

б. Приєднання відбувається шляхом передачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати його передачі на зберігання.

5. а. Будь-яка Сторона може будь-коли денонсувати цей Протокол за допомогою відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

б. Така денонсація набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

6. Генеральний секретар Ради Європи повідомляє Державам - членам Ради Європи, Європейським Співтовариствам та будь-якій іншій Державі, яка приєдналася до цього Протоколу, про:

а) будь-яке підписання;

б) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти чи будь-якого документа про прийняття або затвердження;

с) будь-яку дату набуття чинності цим Протоколом відповідно до статті 3;

д) будь-яку іншу дію або повідомлення, які стосуються цього Протоколу.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на те вповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в Страсбурзі 8 листопада 2001 року англійською та французькою мовами, причому обидва тексти є автентичними, в одному примірнику, який зберігається в архівах Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії кожній Державі - члену Ради Європи, Європейських Співтовариств та будь-якій Державі, якій було запропоновано приєднатися до Конвенції.

* Розпорядженням Президента України від 5 серпня 2005 року N 1142/2005-рп уповноважено Постійного представника України при Раді Європи Шевчука Анатолія Анатолійовича підписати Конвенцію

** Ратифіковано Законом України від 6 липня 2010 року N 2438-VI із заявами (Офіційний вісник України, 2010 р., N 58, ст. 1994)